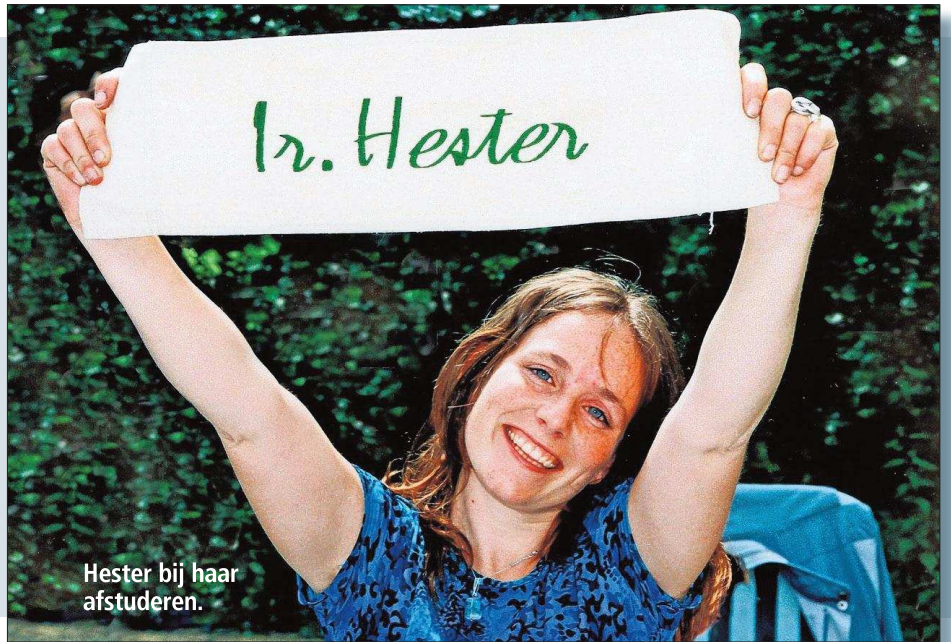

Nederlandse moeder schrijft boek over moord op dochter in Mexico

DEN HAAG - "Het gekke is, ik weet niet meer of ik gehuild heb", zegt Arsène van Nierop (62). Haar dochter Hester (28) was na haar studies naar Mexico gereisd om haar zusje te bezoeken. Ze hield daarna even halt in de grensstad Ciudad Juárez om naar de VS door te reizen. Ze werd de volgende ochtend vermoord teruggevonden in een hotelkamer. Juárez was verre van het zoveelste grensstadje. Arsène zou pas later vernemen dat er heel wat meer aan de hand was. Tien jaar na de moord doet ze nu haar verhaal in een boek.

Hester bij haar afstuderen.

"Hester is het gezicht van de dode vrouwen van Juárez"

Ciudad Juárez ligt in het noorden van Mexico. Jaarlijks komen er vanuit heel het land duizenden vrouwen aan om te werken in de fabrieken van de grote multinationals. Sinds begin jaren negentig stromen de eerste berichten binnen over ontvoerde, misbruikte en vermoorde vrouwen.

De officiële teller staat op 500 vermoorde vrouwen, waarvan 137 seksueel misbruikt werden. Volgens dezelfde bronnen zijn er 70 vrouwen vermist. Volgens andere bronnen is dit maar een fractie van de realiteit: tussen de 400 en 5.000 vermiste vrouwen. Daders zijn of seriemoordenaars of verveelde rijk-luiszootjes of rondreizende psychopaten. Wat dat betreft lopen de hypothesen twintig jaar later nog steeds uiteen.

Feit is dat de moorden niet ophouden en de overheid niets wil of kan doen. Onder hen viel een buitenlands slachtoffer. Ze heette Hester, had net een ingenieursdiploma op zak en was op doorreis toen ze op 19 september 1998 in een hotelkamer belandde. Ze was bewusteloos geslagen, verkracht en daarna gewurgd. Hoewel er een signalement is van de dader en men weet onder welke naam hij incheckte, loopt hij nog altijd vrij rond. Tien jaar later schreef haar moeder Arsène van Nierop het boek 'Noordkreet uit Juárez' over deze gebeurtenis en haar ervaringen.

Was u opgelucht toen het boek af was?

Arsène van Nierop: "Je kind verliezen verwerk je niet zomaar. Het verdriet blijft. Gedurende die tien jaar heb ik leren leven met mijn verdriet. Het boek was geen therapeutische bezigheid. Het schrijfsproces hielp me een volledige blik op de gebeurtenissen en onze ervaringen te krijgen. Vooral mijn omgeving raadde me aan om mijn verhaal neer te schrijven."

"Het was pas toen ik mijn dochter Melisse verzegelde naar de psycholoog dat ik met mijn eigen verdriet werd geconfronteerd. Die psycholoog wees me erop dat ik mijn eigen verdriet niet wist te vinden. Dat van een ander kon ik wel begrijpen. Ik had tot dan niet door hoe ik mijn eigen verdriet weglachte. Ik merkte ineens dat mijn keel helemaal dichtgeknepen zat van spanning."

Al heel snel werd ene Roberto Flores Reyes genoemd als dader.

"Nou, dat is in Mexico een even courante naam als Jan Janssens hier. Los daarvan was er een nauwkeurige beschrijving, waar de politie ook niets mee gedaan heeft. Sommige

hoteleigenaren kenden hem wel en vertelden dat hij altijd een kamernummer reserveerde waar het getal 21 in voorkwam. Pas jaren later hoorden we dat 21 in de drugs wereld een herkenbaar getal was. De politie wist dit allemaal en toch hebben ze hem niet kunnen vatten. De procureur-generaal stelde vast dat niemand Hester het hotel had zien binnenkomen, iets wat helemaal niet klopte met de realiteit. De nalatigheden hielden niet op: de medisch deskundige die het autopsie-rapport opstelde, deed dit zonder een wetenschappelijke methode toe te passen."

Blijft u tien jaar later en na al die blunders hopen dat de dader ooit wordt gevat?

"Ik heb die hoop laten varen. Ik maak me er niet meer druk om. Iedere moordenaar moet natuurlijk voor zijn daad gestraft worden, maar als ze al beginnen met die andere daders te pakken, dan komen we al een heel eind verder. De Mexicaanse overheid is voor de derde keer met het onderzoek naar de moord op Hester begonnen. Ze durven het natuurlijk niet te laten schieten, want de hele wereld kijkt mee en dat vinden ze vervelend."

Juárez kwam dankzij een rapport van Amnesty International pas in 2003 op de internationale politieke agenda.

"Het was een Mexicaanse journalist, die overigens een boek had geschreven over de moorden, die me aanraadde om het aan te kaarten bij een mensenrechtenorganisatie. Dat heb ik een jaar voor me uitgeschoven. Toen ik contact met hen opnam, vertelden ze me dat ze geen individuele gevallen be-

handelen, maar groepen. Ik vertelde dat Hester een van de vrouwen uit Juárez was. De groep vrouwen die net vermeld stond in het jaarrapport. Ze hoorde daarbij. Dat was een belangrijke stap omdat je de zaak op die manier een gezicht geeft."

Een jaar later stelde toenmalige president Vicente Fox een onderzoekscommissie in naar de moorden in Juárez.

"Voor die tijd werden de vrouwen herhaaldelijk zelf verantwoordelijk gehouden voor hun ontvoering of gewelddadige dood.

Ze waren te schaars gekleed of werkten 's nachts in een bar. Als je prostituee of drugsverslaafde was, dan werd het dossier stante pede verticaal geklasseerd. Huiselijk geweld is in het dagelijks leven van vele Mexicanen een normaal verschijnsel. Vrouwen zijn er haast tweederangsburgers. Om maar te zwijgen van de corruptie die tot alle gelederen van de maatschappij is doorgedrongen."

Paradoxaal is dat vrouwen in hooggeplaatste functies helemaal niets doen?

"Dat vind ik ook inderdaad heel raar om te merken. Ook die vrouwen heb net zoals die mannen last van de corruptie die in alle lagen zit. Aan de andere kant: zo heeft de overheid wel een fantastisch alibi om aan de wereld te tonen dat Mexicaanse vrouwen het toch niet zo slecht hebben. Toen Hester werd omgebracht, was Sully Ponche procureur-generaal. Die vond het fantastisch om zo'n functie te hebben. Ze bagatelliseerde het probleem en kwam met oplossingen die op niets stonden. Met alle respect: het was een dom wicht."

In 2004 besliste u om naar Mexico te gaan. Het journaal bracht verslag uit over u. U

schrijft achteraf dat het nogal gênant was.

"De moeders komen er nauwelijks aan bod in de media, laat staan dat ze gesprek kunnen voeren met een politicus. Ik kan dan zeggen dat ik ook geen afspraak wil, maar zo kom je helaas nergens. Tenslotte ben ik toch een van hen, een lotgenote in het verdriet. Laat ik dan maar degene zijn die op het journaal komt om het probleem aan de kaak te stellen. De waardering die ik achteraf kreeg, was enorm."

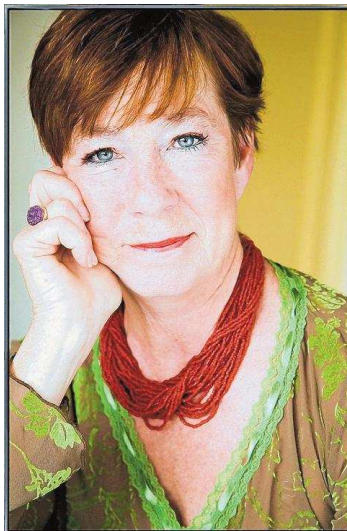
U leerde er Ester Chávez Cano kennen. Zij richtte het opvangcentrum Casa Amiga op en begon een kruistocht tegen de straffeloosheid in Juárez.

"De vrouwen krijgen via Casa Amiga medische, psychologische, maatschappelijke en juridische begeleiding. Ze doen ook aan preventie. Ze geven workshops om de mensen te leren dat geweld geen oplossing is. Want wat zie je? Een man slaat zijn vrouw. Zij slaat op haar beurt de kinderen. De kinderen beginnen op elkaar te meppen. Casa Amiga leert hen dat je door te praten ook een conflict kunt oplossen. Na mijn reis wilde ik niet meer bij de pakken neerzitten. Ik heb dan de Stichting Hester opgericht om de Casa Amiga financieel te kunnen steunen."

Hesters dood heeft uw gezin emotioneel overhoop gehaald. Hoe zijn jullie eruit gekomen?

"We hadden al een goede band met elkaar. Toen we het nieuws over Hester vernamen, is mijn zoon German naar Mexico gereisd om het aan zijn zus Melisse te vertellen en haar daarna op te vangen. Hij wilde het niet via de telefoon doen. Dat zegt toch genoeg? Het heeft voor beide kinderen zeker vijf jaar geduurd voor ze uiteindelijk een iemand hebben gevonden, waar ze zich goed bij voelen. Melisse heeft een kindje, de tweede komt eraan. German gaat volgend jaar trouwen. Dit jaar zijn mijn man Roeland en ik veertig jaar getrouwd. We zijn met het hele zootje naar Portugal gegaan. Dan missen we natuurlijk Hester, maar ze doet me mee, hoor. Haar foto gaat mee en die staat altijd wel ergens op een kast of een tafel. Zie je? Ze is altijd wel ergens aanwezig."

Cemil BELEK

Arsène van Nierop: "Hesters foto staat altijd wel ergens op een kast of een tafel. Ze is altijd bij ons aanwezig."

Foto's HBVL

1 Noodkreet uit Juárez (A. van Nierop), Artemis Uitgeverij, 190 blz., 18.95 euro, www.hester.nu.